

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ	Ἐξωτερικοῦ
Ετησίᾳ δρ. 10.—	Ετησίᾳ φρ. χρ. 12.50
Ἐξήμηνος 5,50	Ἐξήμηνος 6,50
Τριμήνηνος 3,—	Τριμήνηνος 3,50

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

Περίοδος Β'. — Τόμος 25ος

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ — ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐν Ἀθῆναις, 9 Ἰουνίου 1918

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἑσωτερικ. λεπ. 20. Ἐξωτερικ. λεπ. 25

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, λεπτὰ 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὅδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 88, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Ἔτος 40όν. — Ἀριθ. 28

ΣΤΑ ΒΟΥΝΑ

[ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ Ο' ΝΕΥΕΣ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'. (Συνέχεια)

Μ' ἕνα δυνατό σπρώξιμο—καὶ τὴν στιγμή ἐκείνη βρῆκε δύναμι πολλή,—κατόρθωσε νὰ ρίξῃ τὸν ψηλὸ χιόνινο τοῖχο πρὸς τὸν ἔφραζε. Κι' ἀπὸ τὸ ἀνοιγμὰ, εἶδε τὸν λόρδο Ράμπληδων,—ὡς τὸν ποῦμε τώρα μὲ τὸ ἀληθινὸ του ὄνομα, μολονότι τὰ παιδιὰ δὲν τὸν ἐγγνώριζαν παρὰ μὲ τὸ ὄνομα τοῦ κ. Μπράιττον,—νὰ προχωρῇ περπατῶντας ἀπ' αὐτοῦ ἕνα ξενοῦ ῥα-κίτες τοῦ Καναδά. (Ἡ ρακίτες τοῦ Καναδά εἶνε ἕνα εἶδος καλοβάθρων, ποὺ τὰ δένει κανεὶς στὰ πόδια του καὶ μπορεῖ νὰ περπατῇ μέσα στὸ χιόνι.)

—Εἶσθε καλά; ἐφώνησε ὁ λόρδος Ράμπληδων, μόλις εἶδε τὸ κεφάλι τοῦ φίλου του στὴν τρύπα.

—Καλὰ, δόξα σοι ὁ Θεός, ἀποκρίθηκε ὁ Δόναλδ. Μόνο ὁ Δάγκλας κτύπησε τὸ πόδι του καὶ δὲν μπορεῖ νὰ περπατήσῃ.

Πλυστρῶν ὁλοένα ἐπάνω στὸ χιόνι, ὁ λόρδος Ράμπληδων μίτηκε στὴν αὐλή, τὴν ἐπέρασε, ἔσπασε μὲ τὸ μακρὸν σιδηρόφρακτο κόνταρι του, τὸν ὄγκο πρὸς ἔφραζε τὴν εἰσοδὸ τοῦ Πύργου κι' ἐπιτέλους κατόρθωσε νὰ μῇ μέσα. Ἐκεῖ ἔσφιξε δυνατὰ τὰ χεῖρα τῶν παιδιῶν, ὁλο-τρομα ἀπὸ συγκίνησι. Κι' ὁ Παῦλος βιάσθηκε νὰ ῥοβολήσῃ ἀπὸ τὴν ταράτσα, γιὰ νὰ ἰδῇ μὲ μεγάλῃ του ἐκπλήξι, ὅτι ὁ προστάτης Ἀγιὸς του δὲν ἦτο ἄλλος ἀπὸ τὸν κ. Μπράιττον ὁλοζώντανο, μὲ σάκκα καὶ μὲ δσά...

—Θάρρος, φίλοι μου, τοὺς ἔλεγε ὁ θάρρος, Δάγκλας! Ἡ βοήθεια ποὺ περιμένετε, ἐρχεται, ἦλθε. Καὶ πρῶτα-πρῶτα σὰς φέρνω τρόφιμα.

Καὶ λέγων αὐτά, ὁ κ. Μπράιττον κατέβασε τὸν πέτσινο σάκκο ποὺ εἶχε κρεμασμένον στὸν ὄμο του.

—Φάτε, ἐξακολούθησε, χορτάστε καὶ κάμετε ἀκόμα λίγη ὑπομονή. Τὸ μισὸ χωριὸ ἐργάζεται γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν σας. Θὰ σὰς κρατήσω συντροφιά, ὡς πρὶν νὰ εἰδῶν οἱ ἀνθρώποι, ποὺ θὰ σὰς βγάλουν ἀπὸ δὴ-μέσα.

—Ὁ Δάγκλας κινῶναι, ἔκαμε ὁ Δόναλδ, ποὺ κι' αὐτὸς, μ' ὅλη του τὴν χαρὰ, ἄρχισε πολὺ νὰ εὐχαριστεῖται τὸ πνεύμα.

Ἀλλὰ κι' ὁ λόρδος Ράμπληδων, μ' ὅλο τὸ δρόμο ποὺ εἶχε κάμῃ, εὗρισκε τὸ ἑσωτερικὸ τοῦ πύργου ψυχρότατο καὶ, βλέπων τὸ τέλει σβυσμένο, εἶπε:

—Θὰ τανάφουμε. Χρειάζεται μιὰ καλὴ φωτιά. Νὰ ἐκεῖ ἕνα χοντρὸ δοκάρι, ποὺ

δὲν θὰ μπορούσε κανεὶς νὰ τὸ χρησιμο-ποιήσῃ καλλίτερα. Νὰ κι' ἕνα τοῖκουρι, γιὰ νὰ τὸ σχίσουμε. Οἱ λησταὶ μας ἔκαμαν πολὺ καλὰ νὰ τάφισουν ἐδῶ. Μεγάλῃ εὐγένεια ἐκ μέρους των!

Καὶ φαιδρότατος, ὁ λόρδος Ράμπληδων ἔρριψε μὲ τὸ τοῖκουρι τὸ μισοσπασμένο ἐκεῖνο δοκάρι τοῦ ταβανιοῦ. Πέφτοντας, ἔγεινε ἕνα σωρὸ κομμάτια. Ἀμέσως ἔρρι-ξαν μερικὰ στὴ χόβολη τοῦ τζακιου, ποὺ ἔκαιγε ἀκόμη, καὶ σὲ λίγο μιὰ ζωηρὴ φλόγα ὑψώθηκε κι' ὅλη ἡ σάλα ἐφωτίσθη.

Τὸ φαῖ, ἡ ξεστασιὰ καὶ προπάντων ἡ

«Τὸν Δάγκλας, ποὺ δὲν μπορούσε νὰ περπατήσῃ...»

χαρὰ τῆς σωτηρίας ἔκαμαν τὸ θαῦμά τους: Ὁ Δόναλδ κι' ὁ Παῦλος τὰ ἔχα-σαν ὅλα καὶ φαίνονταν σὰ νὰ κοιμήθη-σαν ἡσυχάτα στὸ σπῆτι τους: ὁ Δά-γκλας ζωογονήθηκε καὶ σχεδὸν ἔπαυε νὰ πονῇ.

Ὁ Δόναλδ διηγῆθηκε τότε στὸ λόρδο Ράμπληδων ὅλες τὰς περιπέτειες κι' ὁ λόρδος πάλι τοὺς διηγῆθηκε ὅσα συνέβη-σαν κατὰ τὴν ἀπουσία τους, καθὼς καὶ τὴ δραπέτευσιν τοῦ Βλάσκου.

(Ἔπειτα συνέχεια)

Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ

[Μυθιστόρημα ὑπὸ ἸΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ]

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. (Συνέχεια).

Ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἄλλα μέρη, σχεδὸν ὡς τὴν πρῶτα, τὸ σκάφος ἦταν γδαρμένο, ξη-λωμένο, σὲ κακὸ χάλι. Ἡ ψευτοκαρίνα ἦταν χωρισμένη ἀπὸ μιὰ δύναμι ἀνεξή-γητη, κι' ἡ καρίνα ἡ ἴδια, σὲ πολλὰ ση-μεῖα ἐξεκολλημένη ἀπὸ τὴ βάσι, ἦταν σπα-σμένη ἕς ὅλο τῆς τὸ μάρκας.

—Νὰ πάρ' ἡ ὁργή! ἐφώνησε ὁ Πέγκροφ. Αὐτὸ τὸ καράβι δὲν ἐπισκευάζεται εὐκόλα.

—Ἀδύνατο! ἐπρόσθεσε ὁ Ἀύρτον.

—Ὅπωςδήποτε, εἶπε ὁ Γεδεὼν Σπίλεττ, ἡ ἐκρηξίς, ἀν ἐγείνη ἐκρηξίς, εἶχε πολὺ πα-ράξενα ἀποτελέσματα! Ἀντὶ νὰ γιναι τὸ κατὰστροφικὸν καὶ τὰ ξάρτια, ἀνοίξε τὸ σκάφος ἀπὸ κάτω! Μ' αὐτὲς ἡ τρύπες φαίνονται καμωμένες μάλλον ἀπὸ τὸ κτύ-πημα καμμιᾶς ἔξρας παρ' ἀπὸ τὴν ἐκρηξί πυριτιδαποθήκης!

—Δὲν ὑπάρχουν ἔξρες στὸ κανάλι, σὰς λέω! ἐφώνησε ὁ ναυτις. Ὅ, τι θέλετε μπορῶ νὰ σὰς παραδεχθῶ, ὅχι ὅμως καὶ σπᾶσιμο ἀπὸ ἔξρα!

—Ἀς δοκιμάσωμε νὰ μποῦμε μέσα στὸ βρῖκι, εἶπε ὁ μηχανικός. Ἰσως θὰ μπορέ-σωμε νὰ ἰδοῦμε σὲ τί ὀφείλεται ἡ κατα-στροφὴ του.

Ἦταν τὸ καλλίτερο ποὺ εἶχαν νὰ κά-μουν. Ἐπρεπε ἄλλως τε νὰ ἰδοῦν ἀπὸ κοντὰ ὅλα ἐκεῖνα τὰ πλοῦτη, ποὺ περιεῖχε τὸ σκάφος καὶ νὰ κάμουν τρόπο γιὰ νὰ τὰ ἐξασφαλίσουν.

Ἡ εἰσοδὸς στὸ βρῖκι ἦταν τώρα εὐκό-λη. Ἡ θάλασσα χαμῆλανε ὁλοένα καὶ τὸ ἀπὸ κάτω μέρος τοῦ καταστροφικοῦ, ποὺ μὲ τὸ ἀναποδογύρισμα τοῦ σκάφους εἶχε γίνῃ ἀπὸ πάνω, ἦταν προσιτὸ. Ἡ μετατο-πισμένη σαβούρα τὴν εἶχε σπᾶσι σὲ διά-φορα σημεῖα. Ἀκούετο ἡ θάλασσα ποὺ ἤγινε, καθὼς ἔρρεε ἀπὸ τὰ ὀρηγμάτα.

Ὁ Κύριος Σμιθ κι' οἱ σύντροφοί του, μὲ τὰ τοῖκουρια στὸ χεῖρ, ἐπρόσχωσαν στὸ μισοσπασμένον καταστροφικὸν. Ἀρχί-σας νὰ μὴν τὸ ἐφράσαν ἐδῶ κι' ἐκεῖ, κι' ἐπειδὴ αὐτὰ δὲν εἶχαν μείνῃ στὸ νερὸ παρὰ λίγες ὥρες, μπορούσε κανεὶς νὰ εἰ-πῇ, ὅτι τὸ περιεχόμενόν των δὲν εἶχε βροχή.

Κουβάλησαν ὅλο αὐτὸ τὸ φορτίον σὲ σί-γουρο μέρος. Θὰ περνοῦσαν ἀρχέτες ὥρες ὡς νὰ ἐκινῶντο ἡ θάλασσα καὶ ἡ ὥρες αὐτὲς, πολὺτις ἀλήθεια, ἐπρεπε νὰ χρη-σιμοποιοῦντο. Σὲ μιὰ τρύπα τοῦ σκάφους, ὁ Ἀύρτον κι' ὁ Πέγκροφ κρέμασαν σχοι-νὰ καὶ καρούλια, γιὰ νὰ ἀνασηκώσουν καὶ νὰ κατεβάσουν εὐκολότερα τὰ κιβώτια καὶ τὰ βαρέλια. Ἀπὸ καὶ τὰ φορτία

ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

στην πυρόγα και τὰ ἔβγαζαν στὴν ἀκρογιαλιά. Τὰ κουβαλοῦσαν τώρα ὅλ' ἀνάκατα ἀγογγέτερα θὰ τὰ ἐξεχώριζαν.

Ἄλλὰ «κείνο ποὺ οἱ ἀποικοὶ μπόρεσαν νὰ ἴδουν μὲ τὴν πρώτη ματιά καὶ μὲ μεγάλη τους εὐχαρίστησι, εἶπε ὅτι τὸ βροῖκι τῶν πειρατῶν περιεῖχε πολλὰ καὶ διάφορα χρησιμότητα πράγματα, σκευή, ἐργαλεῖα, βιομηχανικὰ προϊόντα, ὑφάσματα, ἕνα «λίγο ἀπ' ὅλα», ἐκεῖνο δηλαδή ἀκριβῶς ποὺ ἐχρειάζετο ἡ ἀποικία.

Ὡς τόσο, — καὶ ὁ Κύρος Σμιθ τὸ παρατηροῦσε μὲ σιωπηλὴ ἐκπληξι, — ὅχι μόνον τὸ σκάφος εἶχε βλαφθῇ πολὺ ἀπὸ τὸ ὁποιοδήποτε κτύπημα ποὺ εἶχε προξενήσῃ τὴν καταστροφὴν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ καραβιοῦ, πρὸς τὴν πρὶν προπάντων, ἦταν σὲ κακὴ κατάστασι. Συλότοιχοι καὶ πατώματα εἶχαν σπᾶσῃ, ὡς νὰ ἐξερράγη ἐκεῖ μέσα κάποιο ὀβροῦσιο φοβερό. Οἱ ἀποικοὶ μπόρεσαν νὰ περάσουν ἀπὸ τὴν πρὶν στὴν πρόρα, ἀφοῦ μετατόπισαν τὰ κιβώτια, ποὺ τὰ ἔβγαζαν ἐξω ὁλοένα. Ἐφθασαν λοιπὸν καὶ ἐπὶ τὸ μέρος, ὅπου ὑπῆρχε ἄλλοτε τὸ κἀσαρο. Ἐκεῖ, καθὼς εἶχε «πῆ ὁ Ἀῦρτων, ἐπρεπε νὰ ζητηθῇ ἡ πυριτιδαποθήκη. Ὁ Κύρος Σμιθ, μὲ τὴν ιδέα ὅτι δὲν εἶχε ἀνατιναχθῇ, συλλογίζονταν ὅτι μπορούσε νὰ εἶχαν γλυτώσῃ μερικὰ βαρέλια καὶ ὅτι ἡ παραρῶν, ποὺ τὴν κλείνουν συνήθως σὲ μεταλλίνα δοχεῖα, μπορούσε νὰ μὴν εἶχε πάθῃ τίποτε ἀπὸ τὸ νερό.

Αὐτὸ εἶχε συμβῇ πραγματικῶς. Ἀγάμεσα σὲ μεγάλο πλήθος πυρομαχικῶν, βόηκαν καμμιὰ εἰκοσαστὰ βαρέλια, ντυμένα ἀπὸ μέσα μὲ χαλκὸ, καὶ τὰ βγάλαν μὲ πολλὰς προφυλάξεις. Ὁ Πέγκροφ ἐπείσθηκε μὲ τὰ ἴδια του τὰ μάτια, ὅτι ἡ καταστροφὴ τοῦ «Γοργίου» δὲν μπορούσε ν' ἀποδοθῇ ἐξ ἑκρήξε. Τὸ μέρος τοῦ σκάφους, ὅπου βρίσκονταν ἡ πυριτιδαποθήκη, ἦταν ἴσα-ἴσα ἐκεῖνο ποὺ βλάφθηκε λιγώτερο.

— Εἶνε περίεργο, εἶπε, ἀλλὰ βράχοι δὲν ὑπάρχουν στὸ κανάλι.

— Τί συνέβη λοιπὸν; ρώτησε ὁ Χάρμπερ.

— Δὲν ξέρω, ἀποκρίθηκε ὁ ναύτης· οὔτε ὁ κ. Σμιθ ξέρε, οὔτε ἄλλος κανένας!

Μὲ τὴς βεβαιότητας αὐτὲς πέρασαν ἀκριεῖς ὥρες καὶ ἡ παλιόροια ἄρχισε νὰ γίνετα αἰσθητῇ. Ἐπρεπε νὰ φύγουν τώρα καὶ νὰ ξαναγυρίσουν. Δὲν ὑπῆρχε ἄλλως τε φόβος νὰ παρασυρθῇ τὸ βροῖκι ἀπὸ τὴ θάλασσα, γιατί ἦταν τόσο καλὰ καθισμένο, σὰ νὰ τὸ εἶχαν καρφώσῃ ἐκεῖ ἡ ἀγκυρὴς του. Μποροῦσαν λοιπὸν νὰ περμένουν ὡς αὐτοὶ τὴν καινούργια ἀμπώτιδα, γιὰ νὰ ἐξακολουθήσουν τὴν ἐρευνά καὶ τὴν διάσωσι τῶν πραγμάτων. Ὅσο γιὰ τὸ σκάφος τὸ ἴδιο, ἦταν καταδικασμένο. Ἐπρεπε μάλιστα νὰ βιασθῶν νὰ σώσουν τὰ συντερίμματα του, γιατί δὲν θάρογούσαν νὰ θαστοῦν κάτω ἀπὸ τοὺς κινουμένους ἀμμοῦς τοῦ καναλιῶ.

Ἦταν πέντε ἡ ὥρα, δειλινὸ. Ἡ ἡμέρα στάθηκε κουραστικὴ γιὰ τοὺς ἀποίκους. Ἐφαγαν μὲ μεγάλη ὄρεξι. Ἀλλὰ ὅση κι' ἂν ἦταν ἡ κούρασίς τους, δὲν μπόρεσαν νὰ μὴν ἀνοίξουν ἀμέσως ἀπὸψε τὰ κιβώτια, ποὺ ἀποτελοῦσαν τὸ φορτίο τοῦ «Γοργίου».

Τὰ περισσότερα περιεῖχαν ἔτοιμα φορέματα, ἀσπρορροῦμα καὶ κάλτσες, ποὺ μπορούε νὰ φαντασθῇτε μὲ πόση χαρὰ ἐγένεαν δεκτὰ! Ἐφθάναν γιὰ νὰ ντυθῇ ὁλόκληρη ἡ ἀποικία καὶ γιὰ πολὺν καιρὸ.

— Πλουτήσαμε! ἐφώνησε ὁ Πέγκροφ.

(Ἐπεται συνέχεια)

ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΥΟ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ

Ἐνα χεῖμωνα ὁλόκληρο
ἐστὶς πᾶχνες, ἐστὶν ἀγέρα,
δὺο κυπαρίσσια ἀδελφωμένα
πὺς μὲ γητέρανε συνῆ
νὰ τὰ κυτῶ ὅλη μέρα
ἐστὶ ἀνεμοβρόχι βυθισμένα!

Ἀνὸ σταχτογάλαξες κορφές,
καὶ σάλευαν ὁλοένα—
ὅπως, σπρωγμένο ἐστὶ ἀκρογιάλι,
ἕνα καρῶν, δὲν μπορεῖ
νὰ δέσῃ τ' ἀνοιγμένα
πανιά του ἐπὶ τὴν ἀνεμοζάλη!

Χθὲς ταῖδα πάλι ἀγνώριστα
ἐστὶς λάμπες ποὺ τὰ πνίγουν
καὶ, σκεπασμένα ἐστὶ δνειρά τους,
μὲς ἐστὶ Ἀπολλιοῦ τὴν ξενητεῖα
νὰ σειοδνται καὶ νὰ σμύλουν
κάτω ἀπ' τὴν ἀδεια τὴ θεωρίαν τους.

Κι' ἂν σήμερα ἀξαρνὴ βροχὴ
τ' ἀσπρὴ τῆς μου σπέρνῃ,
κι' ἂν σπᾶρ ἐστὶ τῆς μου, τί τάχα;
— δὲν εἶν' αὐτὸ φθινόπωρο,
ποὺ ἐμπρός μου κυκλοφῆρνε;
μὰ ἀνάμνησι τοῦ εἶναι μονάχα!

Τὸ σιωπηλὸ τὸ πνεῦμα τους,
λουσμένο ἐπὶ τὴν αὐτοῖα,
μάταια γιὰ λίγο θὰ σκηνοθετήσῃ;
μὰ, ἀντὶς γιὰ μάτια ἀπὸ ξερὰ
καὶ πεθαμμένα φύλλα,
βρεγμένες βόλές θὰ μ' ἀφίσῃ!

ΤΕΛΟΣ ΑΓΡΑΣ

ΑΘΗΝΑ· Ἰ. ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΕΚ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ

Ἀγαπητοί μου,
Τὸ θέατρο τῆς Κυβέλης παίχτηκε πρόπερσι καὶ ἐπαναλαμβάνεται σὺν τῇ τῇ «Αεροπλάνο», μὴ χαριτωμένη παριζιάνικη φάσμα τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων Πετροκοκκίνου καὶ Ζουρού, ποὺ γράφουν γαλλικὰ στὸ Παρίσι καὶ ἔχουν πολὺ μεγάλης ἐπιτυχίας στὰ γαλλικὰ θέατρα. Αὐτὸ βέβαια τιμὰ τὸ σύγχρονο «ἑλληνικὸ πνεῦμα», ἀλλὰ δὲν πρόκειται τώρα γι' αὐτό... Στὸ «Αεροπλάνο», ἡ πῶ κομικὴ σκηνὴ εἶνε ἡ ἑξῆς: Δὺο κύριοι, ποὺ ἔχουν λόγους νὰ κρούονται ἐς ἕνα σπῆτι, εἶνε ἀνεβασμένοι στὴ βιβλιοθήκη. Εἶπα «ἀνεβασμένοι» γιατί αὐτὴ ἡ βιβλιοθήκη βροῖκεται ψηλά, στὸ ἀπάνω μέρος μιᾶς μεγάλης σάλας, κοντὰ στὸ ταβάνι, καὶ χωρίζεται μ' ἕνα στενὸ πατάρι καὶ μ' ἕνα καγγέλωμα, σὰν μπαλκόνι. Κάποια στιγμὴ, ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς κρουμένους, θέλει κάτι νὰ ἰδῇ κάτω καὶ, μὲ κίνδυνον νὰ τὸν ἴδουν, περνᾷ τὸ κεφάλι του ἀνάμει ἀπὸ τὸ καγγέλωμα. Ἄξαφνα ἀκούονται βήματα. Κάποιος ἐρχεται... «Μέσα!» τοῦ φωνάζει ὁ σύντροφός του. «Ἀαα!» ἐφώνησε ἐκεῖνος ἀπελπιστικὰ. «Τί ἐπαθε;» — «Δὲν μπορῶ νὰ ξεπεράσω τὸ κεφάλι μου ἀπὸ τὰ καγγέλωμα!» — «Προσπάθησε!» — «Ἀδύνατο!...» (Μὴ παρένθεις). Νὰ τὸ ξέρετε καὶ νὰ προσέχετε: Τὸ κεφάλι ἔχει αὐτὴ τὴν ἰδιότητα: περνᾷ εὐκόλως ἀπὸ ἕνα στενὸ, ἀπὸ μὴ τούτου, ἀλλὰ ξεπερνᾷ δύσκολα... Ὁ κίνδυνος λοιπὸν εἶνε μεγάλος. Τί νὰ κάνουν; Τότε ὁ σύντροφός σοφίζεται τρόπον ἀρπάζει ἕνα χοντρὸ λεξικό, δίνει μὴ στὸ κεφάλι τοῦ συντρόφου του καὶ εἶσι τοῦ τὸ μπάξι μέσα, ὑπὸ τὰ γέλια καὶ τὰ χειροκροτήματα τῶν θεατῶν. Ἐ, ἡ σκηνὴ αὕτη εἶνε παρμένη ἐκ τοῦ φυσικοῦ. Στοιχηματίζω, ὅτι οἱ συγγρα-

φεῖς τοῦ «Αεροπλάνου» κάποτε θὰ εἶδαν. Γιατί συμβαίνει συχνά. Καὶ πρὸχθὲς ἀκόμη, διαδραματίσθηκε παρὸν πᾶσι τὸ θέατρο, ἀλλὰ ἐς ἕνα καὶ σπῆτι τῶν Ἀθηνῶν, μὲ ἥρωα ἕνα ἑσπῆ καὶ χαριτωμένο κοριτσάκι πέντε χρόνων. Τὸ ἀγγελικὸ αὐτὸ ζιζάνιο ἐπαίξε μόνον τὸν ἕνα ἰσόγειο δωμάτιο μὲ παράθυρα καγγελοφρακτά. Καὶ ξέρετε τί τρελὰς ἰδέες ἐρχονται στὰ παιδιὰ, δταν μάλιστα παίζουν μονάχα τους... Ἡ ἰδέα τοῦ ἡμῶς ἀξαρνὰ τῆς μικρούλας, ἦταν νὰ βγάλῃ περᾶσθ τὸ κεφάλι τῆς ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ καγγέλωμα τοῦ παραθύρου γιὰ νὰ ἰδῇ ἕνα καμὲ εὐκόλως. Ἀλλ' αἶμα βαρύνθηκε τὸ παιχνίδι καὶ θέλησε νὰ τραβήξῃ τὸ μέσα, εἶδε πὺς ἦταν ἀδύνατο. Τὸ κεφάλι δὲν ἔμπαινε μὴ κανένα τρόπο! Κ' ἐφώνησε τῆς φωνῆς: «Βοήθεια!... σῶστέ με!... θὰ πνιγῶ!...»

Τὸ τί ἐγένετο τότε, δὲν περιγράφεται. Στῆς φωνῆς ἔτρεξαν ὅλοι οἱ σπιτικοὶ: νταντὰ, ἡ καμαριέρα, ἡ μαγειρίσσα, τὰ δελφία, μικρὰ καὶ μεγάλα. Ὁ μπαμπὰς καὶ ἡ μαμὰ ἐλείπαν. Τοὺς ἐφώνησαν καὶ νάγοράσαν (ἐντὸς τριμῆνους τὸ πολὺ ἀπὸ σήμερον, διότι κατόπιν παραγράφεται τὸ δικαίωμα τοῦτο) ἀντὶ δρ. 7 μόνον καὶ τῇ προσθήκῃ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν, ἕνα, οἰονδήποτε θέλουν, τὸν «Διαπλάσεως» προηγουμένων ἐτῶν ἐκ τῶν τιμωμένων δρ. 10. Οἱ τοῦ Β' Βραβείου νάγοράσαν ὅμοιον τίμον ἀντὶ δρ. 8 καὶ οἱ τοῦ Γ' ἀντὶ δρ. 9.

ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΡΟΠΟΣ

νὰ διαβάσετε καὶ τώρα περισσοτέρως «Διαπλάσις»: Νάγοράσετε παλαιούς της Τόμους. Εἶνε καὶ τὸ ἀραιότερον ἀναφυτικὸν διὰ τὸ καλοκαίρι, ἡ θερμότερα καὶ ἐπωφελεστέρη διασκέδασις διὰ τὰς Διακοπὰς.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 164ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Προταθέντος τὴν 1 Ἀπριλίου 1917 πρὸς ἐρευνὴν τῶν Λύσεων τῶν εἰς τὰ φύλλα «Διαπλάσεως» Ἀπριλίου-Ἰουνίου 1917 δημοσιευθέντων 239 Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

Οἱ ἀκολουθοῦντες ἕκαστον ὄνομα τρεῖς ἐπιθετοὶ σημαίνουν: ὁ πρῶτος τὰς εὐμεθεῖας ὁρᾷ, ὁ δεύτερος τὰ ἀπονεμηθέντα Εὔσημα Λύσεων, ὁ τρίτος τὰ Εὔσημα Ἐπιμονῆς, συμφωνῶν τῷ ὀνόματι τοῦ Συνδρομητοῦ, Κερ. Δ'.

Οἱ Ἰσοτίμοι ὅλων τῶν τάξεων ἔχουν τὸ δικαίωμα οἱ μὲν τοῦ Α' Βραβείου νὰ δημοσιεύσουν τὴν εἰκόνα τῶν ἐπὶ πληρωμῇ δρ. 10 δι' ἐξόδα τοῦ κλισεῖ καὶ νάγοράσαν (ἐντὸς τριμῆνους τὸ πολὺ ἀπὸ σήμερον, διότι κατόπιν παραγράφεται τὸ δικαίωμα τοῦτο) ἀντὶ δρ. 7 μόνον καὶ τῇ προσθήκῃ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν, ἕνα, οἰονδήποτε θέλουν, τὸν «Διαπλάσεως» προηγουμένων ἐτῶν ἐκ τῶν τιμωμένων δρ. 10. Οἱ τοῦ Β' Βραβείου νάγοράσαν ὅμοιον τίμον ἀντὶ δρ. 8 καὶ οἱ τοῦ Γ' ἀντὶ δρ. 9.

ΑΝΩΤΕΡΑ ΤΑΞΕΙΣ (16 ἐτῶν καὶ ἄνω)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Τραγοῦδι τῆς Λευτεριάς, 219, 22, 9. — (Ἰσοτίμοι: Λευτεριάς τῶν Σκλάβων, 219, 22, 9. Βασίλειος ὁ Βουλγαροκτόνος, 221, 23, 9. Νικητὴς τῆς Ἀδρίας, 234, 24, 9. Μεγάλη Ἑλλάς, 203, 21, 9. Διαβόλου Ἐγγόνι, 209, 21, 9.)

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἑλληνικὴ Σημαία, 186, 19, 8. Τρελλὸς Κεφαλονίτης, 186, 19, 9. — (Ἰσοτίμοι: Κομοκοράτωρ, 182, 18, 8. Μαρκησία, 186, 19, 9. Ἑλληνικὸν Ἰδεώδες, 168, 17, 6. Θαλασσοπόδι τοῦ Στόλου, 187, 19, 9.)

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Χαροῖ. Γ. Κούλουθρος, 165, 17, 9. Παναχαῖς, 163, 17, 8.

ΕΠΑΙΝΟΣ: Δοξαζόμενον Εἰκοσιέν, 124, 13, 9. Τρελλὴ Κομποτοπούλα, 103, 11, 7. Θεαλὴς Βίστορος, 93, 10, 5.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Ἰνὸς, 69, 7, 3. Ἐπεικὴς Λέων, 70, 7, 4. Τιμημένη Ἑλλάς, 53, 6, 3.

ΜΕΣΑΙΑ ΤΑΞΕΙΣ (12 ἕως 15 ἐτῶν)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Θέρμιος Ἀπόλλων, 192, 20, 9. — (Ἰσοτίμοι: Ἀδως, 176, 18, 9. Λοῦξ τῆς Ἡπείρου, 181, 19, 9. Μικρὸς Σουλῶν, 201, 21, 9. Συριατὴ Ἀδρα, 214, 22, 9. Ἀλημονήτος Σῆρος, 217, 22, 9. Κλέφτικὸ Βόλι, 227, 23, 9. Φαίδρος, 194, 20, 9. Χρυσόφωτος Ἑλπίδα, 189, 19, 9. Ἀρης, 181, 19, 9. Ἀσπὴ τῆς Νίκης, 228, 23, 9.)

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Παπικί, 162, 17, 9. Νικηφόρον Σίφος, 145, 15, 9. — (Ἰσοτίμοι: 29η Μαΐου, 154, 16, 9. Ἑλπίς τῆς Ἑλλάδος, 147, 15, 9. Ἀδοκράτωρ τοῦ Βυζαντίου, 163, 17, 9. Μαργαρίτα τοῦ Ἀρσῆ, 153, 16, 9. Ἀγνωστος, 152, 16, 6. Μεσοσηματὴ Ἀκτὴ, 147, 15, 8. Ὁ Ἰππότης, 147, 15, 8.)

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἑλεάνκι, 133, 14, 8. Νίκη 138, 14, 8. Ἐυέλπις Νέος, 147, 15, 8. — (Ἰσοτίμοι: Ὀδοπόρος, 139, 14, 8. Κονκίτσα, 126, 13, 9. Σκλάβο Πόλι, 124, 13, 6. Ἀνθος τοῦ Ἀρσῆ, 119, 12, 9. Ἀδάντο Ναυτάκι, 119, 12, 6.)

ΕΠΑΙΝΟΣ: Μελαχρινὸν Διαβολάκι, 81, 9, 5. Ἰωάν. Ν. Ἀντωνάκος, 98, 10, 8. Βαρβαρομάχος Ἑλλάς, 93, 10, 4. Νεοαῖδα τοῦ Βοσπόρου, 95, 10, 7. Σανθὴ Πεταλούδα, 105, 11, 9. Τρελλὴ Ψυχὴ, 83, 9, 7. Ἀδάντος Ἀδρα 77, 8, 4. Ἦρος τῆς Θεάκης, 109, 11, 9. Ὑπερήφανο Ἑλληνόπουλο, 70, 7, 4. Νομικός τῆς Ἀδρίας, 103, 11, 5. Δοξαζόμενον Ἑλληνόπουλο, 84, 9, 4. Κόρη τῶν Κυμάτων, 63, 7, 3. Βουλγαροφάγος Ἑλλήν, 63, 7, 3. Ἰωάννα Μπάρα, 60, 6, 3. Καλλιάντζαρος, 87, 9, 4. Ἀγκάθι, 101, 11, 6. Ἀφελὴς Χιωτοπούλα, 84, 9, 5.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Πολικός Ἀσπὴρ, 34, 4, 2. Ἐγγενία Ν. Βουρλούμη, 34, 4, 2. Φιλό Χαιρομηλάκι, 40, 4, 3. Φάουστ, 31, 4, 2. Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδών, 35, 4, 2. Κύκνος, 57, 6, 5. Τολαῖνα τοῦ Ποσειδῶνος, 51, 6, 3. Γενναία Μελοσουργώτισσα, 44, 5, 5. Ἀνοηστὴς Ἀεράκι 33, 4, 5.

(Ἐπεται τὸ τέλος) Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

(Ὁ συνοδὸς τὴν λύσιν μὲ 10 λεπτά, δὴ λάβῃ ἄλλως μέρους εἰς τὴν Κλήρωσιν. Ἐὰν δὲλα νὰ δημοσιευθῇ καὶ τὸ νομὰ του εἰς τοὺς Ἀύτας, πρέπει νὰ ἐσωκλεισθῇ λεπτὰ 25 εἰς γραμματόσημον.)

α') Παγγένιον

Ἐστάλη ὑπὸ Ἀχιλ. Μ. Μαρά.

ΠΟ	ΝΕΙ	ΡΟ
ΚΑ	Α	ΑΓ
ΔΟ	ΒΓΑΙ	ΘΙ

Παροιμία ἐκ τεσσάρων λέξεων.

β') Γρίφος

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Τραγοῦδι τῆς Λευτεριάς.

Ὀλυμπος ἱερφλουέττα Κραδί
Ἄλπεις Γρίπτη καὶ Μπύρα μ' δε
Οὐράκιον Ἀσπεντρία Κονιάκ

γ') Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς

Ἐστάλη ἀπὸ τὴν Χρυσόφωτος Ἑλπίδα.

Pêre - Mêle

Du peu-vraiment-content-e'est-vivre être-riche.

Δίσεις τοῦ 25ου φύλλου

α') Αἰθιφῶς, Κυλλήνη, Μέθανα, Ὑπάτη. β') Petit a petit l'oiseau fait son nid.

ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ Γεώργιος: — Μαμμά, μὲ τρώει τὸ χέρι μου.

Ἡ μαμμά: — Λεπτὰ θὰ πάρῃς.

Ὁ Γεώργιος: — Δὸς μου λοιπὸν μὴ δραχμὴ!

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Χιονομένου Ὀλύμπου.

Ἡ Ὠγαλὰ Γαλάτεια μπαίνει ἐς ἕνα ἀμάξι.

— Ποῦ πηγαίνετε; τὴν ἐρωτᾷ ὁ ἀμάξας.

— Μὰ μοῦ φαίνεται, τοῦ ἀπάντῃ,

ὅτι δὲν ἔχω νὰ σοῦ δώσω λαγαρία-σμο!

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Δοξαζόμενου Ρήνου.

Εἰς τὸ Σχολεῖον.

— Χριστόφορε, πές μας ποῖα εἶνε ἡ πρώτη τάξις, τῆς πρώτης ὁμοταξίας, τῆς πρώτης συνομοταξίας;...

— Δὲν τὸ ξέρεις; Νά, ἐκεῖνη εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκεις καὶ σύ...

— Τὼν Πιθίκων!

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀρεως.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀρεως.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀρεως.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀρεως.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀρεως.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀρεως.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀρεως.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀρεως.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀρεως.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀρεως.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀρεως.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀρεως.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀρεως.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀρεως.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀρεως.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀρεως.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀρεως.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀρεως.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀρεως.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀρεως.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀρεως.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀρεως.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀρεως.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀρεως.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀρεως.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀρεως.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀρεως.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀρεως.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀρεως.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀρεως.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀρεως.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

[Διὰ 1 ἑως 3 τὸ πολὺ προτάσεις λεπτὰ 50.

Διὰ τὰς περιττέον 10 λεπτὰ ἢ λέξεις.]

Μ.Μ. ἐπιθυμοῦν νάνταλλάξουν:

— τὸ Ἑλληνικὸ Μεγαλεῖο μετ' Τραγ.
τ. Δευτ., Νικ. τ. Αἰδ., Τρελ. Νεότη-
τα Κάκιαν, Ζινέτταν, Σκανδαλίαν,
Πεισματάραν, Τρισεύγενην— ἡ Ἑλλὰς
τοῦ Μέλλοντος μετ' Τραγ. τ. Δευτεριάς,
Κόρην τ. Βουνού, Δευτ. σπουδ. Σκλάβ.,
Ζινέτταν, Τιάκρον, Ἑλλ. Μεγαλεῖον,
Γαλανὴ Σταυροφ., Νικ. τ. Αἰδ., —
τὸ Διαβολικὸν τῆς Γειτονιάς μετ' Τραγ.
τ. Δευτεριάς, Δοτ. τ. Αἰδ., Νικ. τ.
Αἰδ., Ἑλλ. Μεγαλ., Πεισματάρ., Τρι-
σεύγ.— τὸ Ἀήτητο Εὐζωνάκι μετ' Κνα-
νόλ. Δάβαρο, Διαβολ. τ. Γειτ., Γα-
λανὴ Σταυροφ., Ἑλλ. Μεγαλεῖον.— τὸ
Ἐρυνθρον Ρόδον μετ' Κόρην τῶν Ρό-
δων, Ρόδον τ. Ἀνολέξ., Κόκκινο Γα-
ρόφ.— τὸ Δοξαζομένο Εἰκοσίαινα μετ'
Ψυχὴν τ. Σαυφ., Πετ. Μελαχροινού-
λαν, Ἐρμητιδα.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς
εἰλους τῆς Διαβολικῆς τῆς Χαλκίδος
(ἔχει καλῶς;) Κωνστ. Δ. Ἑλ. (ἡ δι-
εὐθυνσις ἡλλοχθῆν) μπορεί τώρα νὰ γίνῃ
Κυριακὴ;) Νικητήριον Σάλπισμα (ἔχει
καλῶς;) Παρασαλὴν Κόρην (ἐγὼ ὅμως
τὸ στέλλω ἀπὸ τὴν Πιρασκεινήν) Ἑν-
αλίαν Ἑλλάδα (δεκατὶ) Ξανθὸν Ἰππό-
την (βλέπω ὅτι ἔχεις μεγάλον ζῆλον
καὶ ἐλπίζω πολλὰ ἀπὸ ἐσέ!) Ἀήτητο
Εὐζωνάκι (χαίρω διὰ τὴν γνωριμίαν
καὶ ἐυχριστοῦ διὰ τὴν ὑπόσχεσιν) Θρι-
αμβεύοντα Μεγαλοῖδεάτην (στελλέ τὰ
τὸ ταχύτερον) Γενειωτάκι (λείπουν τὸ
38 καὶ 43.) Δαφροσπεφανωμένον Ἡ-
ρωα (τὰ ἔλαβα ὑπὸ σημειώσιν) Τρι-
σεύγενην (καλῶς, ἀπὸ ἡ « Ἀδελφὴ τοῦ
Στρατιώτου τοῦ ἔστειλε τὸν τόμον τοῦ
1912, ἐγὼ θὰ τοῦ στείλω ἄλλους) Προ-
βιδέα (ἐλήφθη) Τυελλὸ Ἀνδρονάκι (μὲ
δὲν ἔχεις τὸ 2ον φύλλον ὅπου ἐδημο-
σιεύθη;) Κόρην τῶν Φαϊάκων, Νέον
Ἑλληνα κτλ. κτλ.

Γλυκὴ Παρελθόν, Χιονισμένον Ὀ-
λυμπον, Ναπολέοντα Α', Σωσὸν Δ.
Φουντ., Ἀφελὴ Ξανθοῦλαν (ἔλαβα,
εὐχαριστῶ).

Ἀφρισμένο Κῦμα, Ὁραῖο Θαλασ-
σοπόδι, Ἐρυνθρον Ρόδον (ἔστειλα).

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν
4 'Ιουνίου, ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

[Συνέχεια τοῦ 17ου Διαγωνισμοῦ Ἀύ-
γουστου 'Ιουνίου— Ἀυγουστου. Αἱ λύσεις
δεκατὶ μέχρι τῆς 11ης Σεπτεμβρίου, ἀλλὰ
καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης ἐφ'
ὅσον δὲν ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῇ,
ὡπὼς καὶ τῶν προηγουμένων φυλλαδίων.]

Ἀπὸ σήμερον ἀρχίζει ἡ δημοσίευσίς
ἐγκριμένων Ἀσκήσεων ἀπὸ τὰς Συλ-
λογὰς τοῦ 17ου Διαγωνισμοῦ καὶ θὰ
ἐξακολουθήσῃ ὅλην τὴν ἐξαμηνίαν, μέχρι
τέλους Νοεμβρίου. Ταποτελέσματα τοῦ
λήξαντος 169ου διὰ τὰς Ἀσκήσεις τῆς
παρελθούσης Ἑξαμηνίας, θὰ δημοσιευ-
θῶν προσεχῶς.

232. Δογοπαικτικὸς Δεξιόγριφος

Ἀν μετὶ τὸ νὰ κατὰρθῶναι
Νὰ γράψῃς τὸν λαόν,
Ὁμηρικὸν θάναστῆναι
Ἀνακτα Ἰακονοῦν.

Ἐστάλῃ ὑπὸ τοῦ Δὸν Κιχότου.

233. Στοιχειόγριφος μετ' Ἀνα-

γραμματισμοῦ.
Βιαιεὺς σὴν Μισσηνία
Γίνετα μετ' εὐχολία
Χώρα ἀφρικανική,

Ἐν γράμμ' ἂν προστεθῇ

Κι' ἄλλο ἐν, ἂν κουνήθῃ.

Ἐστάλῃ ὑπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου Δ' ἔδου.

234. Γωνία

+ * * * = Ρῆμα.
* + * * * = Ποταμός.
* * + * * = Τραπεζοῦν.
* + * * * = Ἰχθύς.
+ * * * * = Νῆσος.

Οἱ σταυροὶ ποιητῆ; ἰθνομάστῃ.

Ἐστάλῃ ὑπὸ Σπ. Μαρά.

235. Συλλαβικὴ Ἀκροστιχίς

Αἱ ἀρχαὶ συλλαβαὶ τῶν κάτωθι
ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν μεγάλην
Πρωτεύουσιν.

1η Νῆσος τοῦ Αἰγαίου 2, Ἀκρωτή-
ριον 3, Μέταλλον 4, Ἐπιφώνημα ὕψους.
Ἐστάλῃ ὑπὸ τοῦ Ἡρώος τῶν Ὁρέων.

236. Μικτόν

ιυ-μ-η-γρ-ου-λ

Ἐστάλῃ ὑπὸ τοῦ Ἀρεως.

237. Γρίφος.

Γῆν, γῆν, Ὀκλας
Γῆν, γῆν, Μονή φ R:
Γῆν, γῆν, Σιγῇ

Ἐστάλῃ ὑπὸ τῆς Σανθῆς Ἑλληνοπούλας.

ΛΥΣΕΙΣ

Τῶν Πνευμ. Ἀσκ. τῶν φύλ. 47 καὶ 48

592. Νικόλαος (νικῶ, λαός.) — 593. Ἀ-
ρατος (ἀρα-τ ὁ α, ἀρα-τ ὁ ε.) — 594. Τά-
χος-πάχος. — 595-599. Διὰ τοῦ Κ: κ ὕβος,
σ ὕον, λ ἄκκος, ἀ κ ῆ, κ ῆ κ ῆ κ ῆ κ ῆ,
600-601. 1. Φόβος, φόρος, φάρος,
φ ἄρος. 2. Πάρος, πόρος, πόνος,
τόνος, Τῆνος. — 602. Τὸνα χερί νῖβει
τάλλο καὶ τὰ δὴ τὸ πρῶτο. — 603. Ἐ-
σπαθῶντες ὑπὲρ τῆς Διαπλά-
σεως (Ἐ' ἐς παθῶν αἰ-τε ὑπὲρ τ' εἰς
δ' - ια πλάσε ὡς.)

604. Βέρον (Βέρον, η.) — 605. Μίσας Ἰδας.
— 606. Ὁσάρα-ἀπορος. — 607. Κόραξ. — 608.
Τὸ ἀλάτι.

609. ΟΡΑΤΙΟΝ Σ 610. ΠΡΕΣΘΕ(ΠΡΑ-
Ρ Ι Α Υ ὁσ ἰσθ.) ΑΙ-ΑΘΟ
Α Ι Γ Α Ι Ο Ν (Χαρινάποδος) ΠΑ-
Τ Α Σ Ε ὁρ, ΡΙς, ΣΑλαῖς,
Ι Α Ι Σ Ο Σ Σολομών, Θουκι-
Ο Ο Ο Ι δίδως. — 611. Τυ-
Σ Υ Ν Ε Ι Σ φλὸς τὰ τ' ὅτα τὸν
τε νόν τὰ τ' ὅτα
ματ' εἰ. — 612. Ὁ νῆ σκε ὑπὲρ πᾶ-
τρης (Ὁν' εἰς καὶ ὑπὲρ πα τρὶς.)

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

Ὅσων αἱ λύσεις, ἀδιακρίτως φυλλαδίου
ἐλήφθησαν ἀπὸ 31 Μαΐου ἕως 6 'Ιουνίου,
Συνοδευόμεναι μετ' 25 λεπτὰ

ΑΘΗΝΩΝ: Θ. Γ. Φλεριανός, Γ. Σ.
Μακάριος Δ. Π. Πετρίδης, Λαοφάνης Ι.
Ἀσκητοπούλου, Κ. Ι. Ἀσκητοπούλου,
Νίτσα Α. Ἀσκητοπούλου, Ναυσικά Α.
Ἀσκητοπούλου, Γ. Παπασιονοῦλου, Ἐ-
νας χωρίς ὑπογραφήν, Ν. Κ. Δραγώνας,
Ἄνθος τῆς Μακεδονίας.

ΑΡΓΟΥΣ: Ἰω. Δ. Γκουμάς.

ΒΟΛΟΥ: Ἀπ. Γ. Κολτασιόπουλος, Β.

Α. Σιοστενιτῆς.

ΖΑΤΟΥΝΑΣ: Α. Ι. Βερροῦδου, Φ.

Ι. Μπακογιάννης.

ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ: Ἰούλιος Κάισαρ.

ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Ι. Χ. Καραπετσόπουλος.

ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Α. Α. Κούβαρος.

ΝΑΥΠΛΙΟΥ: Ι. Σ. Φιλανός.

ΝΕΟΥ ΚΑΡΑΒΑΣΙ: Ἀντωνία Κ.

Παπαζαχαρίου.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Κική Γ. Πασιάν, Πόπη

Ν. Σφαλλου, Ἀννα Α. Ἀλεξάνδρου,

Τερψιδα Ζ. Ἀθανασίου, Μαρία Μ.

Πατρικίου, Καλλιόπη Γ. Γιαννοῦ, Π. Ν.

Σταθου, Ν. Αμμαντῆς, Γ. Ε. Γεω-
ργίου, Ν. Ἀλεξάνδρου, Κούλα Α. Ἀλεξάν-
δρου, Ἀννα Πατρικίου, Παν. Κ. Ρούση,

ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Γεώργιος τοῦ Μωσῆ.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Γ. Ι. Φουρῶς.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ὅλων τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα, κα-
θὼς καὶ ὅλων τῶν ἀποσταλάντων δεκα-
λεπτον μόνον μετ' τὴν λύσιν τῶν ἐπὶ-
στην εἰς τὴν κληρωτικὴν καὶ ἐκλογικὴν ὁ
ὁ ἐν Ἀθήναις Ἀγρίτσης Η. Πετρίδης,
ὁ ὁποῖος ἐνεγράφη διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ
1ης 'Ιουλίου.

ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ Συγδρομοὶ
τῶν ὁποίων ἔληξεν ἡ ἡ συν-
μῆ, νὰ σπεύσουν νὰ τὴν ἀναθεώ-
ρουν. Εἰς τοιαύτας περιστάσεις καμὶ
καθυστερήσεις δὲν ἐπιτρέπεται, διότι
δυσχεραίνει τὸ ἔργον μας.

Οἱ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Κύπρῳ Συ-
δρομηταὶ εἰμποροῦν νὰ στέλλω-
ν τὸ ἀντίτιμον μέσον Τραπεζῆς
θηγῶν ἢ Τραπεζῆς τῆς Ἀγατοῦ
διὰ διατακτικῆς τῶν ἐκεῖ ὑποκα-
στημάτων τῶν. Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΤΟΜΟΙ

ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Τῆς Α' Περιόδου (1879-1890)
ἀπὸ τοῦ ἐκδοθέντος 24 τόμοι
ὑπάρχουν ἀκόμη μόνον οἱ ἑξῆς:
1ος, 4ος, 5ος, 7ος, 9ος, 10ος, 12ος,
14ος, 16ος, 18ος, 19ος, 20ος, 21ος,
22ος, 24ος. — Ἐκαστος τόμος δρ.
ταχυδρομικῶς δὲ ἀποστελλόμενος
δραχ. 3.20 διὰ τὸ Ἐσωτερικόν
καὶ δρ. 3.50 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.

Τῆς Β' Περιόδου (1894-1917)
ὑπάρχουν ὅλοι οἱ ἐκδοθέντες τόμοι
24 ἐν ὅλῳ. — Ἐκαστος τόμος ἀδελ-
φ. 10 καὶ χρυσόδετος δρ. 15. Τὰ
χυδρομικῶς δὲ ἀποστελλόμενοι.
Διὰ τὸ Ἐσωτερικόν, ἀδελτος δρ.
10.50, χρυσόδετος δρ. 16.50. Διὰ
τὸ Ἐξωτερικόν, ἀδελτος δρ. 11.50
χρυσόδετος δρ. 16.50.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Μέχρι 10 τὸ πολὺ λέξεων μετ' ἀπὸ
στοιχεῖα δρ. 2 (ὁ ἐλάχιστος ὅρος.) Πέραν
τῶν 10 λέξ. 20 λεπτ. ἢ λέξεις, μετ' ἀπὸ
στοιχεῖα λεπτ. 30 καὶ μετ' ἀπὸ κεφαλαία λεπτ. 40.
Ὁ χωριστὸς στίχος δρ. 1.]

[IH-199]
Ὅσους μετ' ὑψίστην ὑπερῶς ἀριστῶ
τῇ εὐγένειάν των.

Νικηφόρον Εἰφους

[IH-200]

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ὁ Ἑλληνικὸς Λεωδὸς ἀπὸ κοινῆς
μετὰ τῆς Ἀρμορτίας κατὰ
ἐπισήμως στὸν εὐγενῆ ἄγωνά των
Δημοψηφίσματος μετ' ὑποθήκην τὸ ὅτι
λαῖ; ἰδέας ἐγκλίον ψευδύμονον:

ΚΥΑΝΟΛΕΥΚΟ ΛΑΒΑΡΟ

Τὸ μαρτυρῶν περὶ τὸν δῆγμα των
γνωμένων συνάμεων καὶ ἡ προσωπικὴ
συμπάθεια τοῦ ὑποψηφίου προσιονίζω.
ὁρίσμων ἀληθινότητων διὰ τὰ χρονία
τοῦ Δημοψηφίσματος.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

[IH-201]

Ἀγαπητοὶ μου φίλοι,
Εἶχα ἀποφασίσει νὰ ἐκθέσω
ὕποψηφισμα καὶ στὸ φρετινὸν
δημοψηφισμα διὰφορα ὅμως πε-
ριστατικά μ' ἐμποδίζουν καὶ γι-
αὐτὸ τραβιέμαι ἐντελῶς ἀπ' τὸν
ἄγωνα.

Εὐχαριστῶ ἄλλη μὴ φορὰ τοὺς
συντρόφους μου τοῦ περσινοῦ δη-
μοψηφίσματος, καθὼς καὶ κεί-
νους ποὺ θὰ ἔχων τὴν καλὴν διά-
θεσιν νὰ με ψηφίσουν φέτος.

5. VI. 1918 ΕΛΛΗΝ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

[IH-202]

Ἀναχωρῶν διὰ τὴν φιλάττην πατρίδα
ἀποσπῶμαι τὸ Κερανολεῦκον Λα-
βάρω σεβαστὸν ἀριθμὸν ὑποστηρικτῶν,
καρπὸν τῆς πρὸς χάριν τοῦ ἐκλογικῆ,
μου περιποιείας.

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ